

Az évek foglyai

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 51-52. szám, 2019. december 19.

Solymosi Bálint: Vakrepülés. Gerillaregény. Kalligram Kiadó, Budapest, 2019, 376 oldal, 3990 Ft

A *Vakrepülés* elbeszélő-főhőse és a körülötte lézengő figurák minden értelemben kiesnek a fősodorból, az elbeszélés (mondjuk) jelen idejében, 1994-ben ugyanúgy, mint az elbeszél 1970-es években. A megbízhatatlan elbeszélő visszatekintve, szilánkos epizódokban próbálja meg elmondani, mi történt vele késő-kamaszkorában, a magyarországi történeti idő percepciójában sivárrá közhelyesült 70-es években, mindezt pedig - az *Életjáradékoz* hasonlóan - az egyes szám szinte minden személyében teszi. A posztmodern önéletrajzokat és önmegszólító opuszokat felváltva idéző hang már a regény elején világossá teszi, hogy az 1977-ben 17 év körüli elbeszélő-főhős és 1994-es (tehát éppen 17 évvel későbbi) alakmása között van ugyan folytonosság, de ezt állandóan megtöri a pszichés betegség narratív alakzata. Ezek a hangváltások tehát a bordeline, hasadt személyiség allegóriáiként is működhetnek.